

проти вірусів грипу А і В є арбідол-ленс (етиловий етер 6-бромкарбонової кислоти гідрохлорид моногідрат), що індукує ІНФ, має противірусні, імуномодуляційні та антиоксидантні властивості. 5) Таміфлю (озельтамівір) – новий противірусний засіб, активний щодо всіх вірусів грипу людини і пташиного грипу H5N1. 6) Тилорон (ен. Аміксин) – 2,7-біс-[2-діетиламіностоксі]-флуоренону-9 дигідрохлорид – противірусний засіб та імуномодулятор, ефективний проти всіх збудників ГРВІ, сумісний з антибіотиками та ін. засобами традиційного лікування. Препарат удвічі скорочує час одужування пацієнтів порівняно з тими, хто отримував загальноприйняту терапію, значно знижує частоту розвитку бактерійних ускладнень. 7) Нами вперше встановлено противірусну дію флуренізиду (N-(9-флуоренілден)-N'-ізонікотиногідразиду) щодо РНК-геномних вірусів і отримано патент на винахід України. Флуренізид – ефективний і безпечний український препарат, створений проф. Петрух Л.І. у ЛНМУ імені Данила Галицького.

489. ВПЛИВ АЦЕТАТУ СВИНЦЮ НА ПОКАЗНИКИ ПЕРОКСИДНОГО ОКИСЛЕННЯ ЛІПІДІВ ТА ФАКТОРИ ПРОТИОКСИДАНТНОГО ЗАХИСТУ У ЩУРІВ З РІЗНИМ ТИПОМ АЦЕТИЛЮВАННЯ

Петринич В.В.

м. Чернівці, Україна,

Буковинський державний медичний університет

Мета. В експериментах на білих конвенційних аутbredних статевозрілих шурах-самцях оцінити обмеженість впливу свинцю ацетату на показники пероксидного окислення ліпідів (ПОЛ) та фактори протиоксидантного захисту залежно від швидкості ацетилювання.

Матеріал і методи. Швидкість ацетилювання визначали за допомогою амідопіринової проби. Свинцеву інтоксикацію моделювали шляхом внутрішньочеревного введення в організм тварин свинцю ацетату в дозі 1/100 ДЛ₅₀ та 1/16 ДЛ₅₀ протягом 30 днів.

Активність ПОЛ вивчали за рівнем дієнових кон'югатів (ДК) та малонового альдегіду (МА). Антиоксидантний захист оцінювали за активністю каталази (КТ) та глутатіонпероксидази (ГПО) у плазмі крові.

Дослідження виконані з дотриманням положень Конвенції Ради Європи про охорону хребетних тварин, що використовують в експериментах та інших наукових цілях.

Результати дослідження. Ацетат свинцю у швидких ацетилаторів збільшував рівні МА зі зменшенням рівня ДК. Активізація КТ у них поєднувалась зі зростанням кількості ГПО тільки при введенні максимальної дози. Тоді, як у повільних ацетилаторів не відзначали змін рівня ДК, а активізація КТ та ГПО була більш виражена при збільшенні дози токсиканта. Проведення кореляційного аналізу встановило наявність вірогідної сильної зворотної залежності між швидкістю ацетилювання й активністю каталази.

Таким чином, дозозалежні зміни більш виражені у тварин з повільним типом ацетилювання.

490. ЕФЕКТИВНІСТЬ АНТИОКСИДАНТІВ ПРИ ОКСИДАТИВНОМУ СТРЕСІ РІЗНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Поготова Г.А., Чекман І.С., Горчакова Н.О., Небесна Т.Ю.

м. Київ, Україна,

Національний медичний університет імені О.О.Богомольця

Відомо, що оксидативний стрес спостерігається при ушкодженннях печінки різної етіології. Метою дослідження стало порівняння впливу антиоксидантів силімарину та селеніту натрію на перекисне окиснення ліпідів (ПОЛ) (вміст малонового діальдегіду – МДА, дієнових кон'югатів – ДК) та активність ферментів антиоксидантного захисту (супероксиддисмутази – СОД, каталази – КТ) як при ушкодженні субклітинних структур гепатоцитів тетрахлоретаном, так і при формаліновому набряку у щурів. Експерименти проведені 7 групах щурів лінії WAG, масою 210-230 г. Тваринам 1, 2 та 3 груп внутрішньошлунково вводили 3% крохмальний слиз. Тваринам четвертої, п'ятої, шостої, сьомої груп внутрішньошлунково вводили досліджувані препарати в умовно терапевтичні дозах протягом 7 днів. На сьомий день у тварин 2, 4 груп моделювали формаліновий набряк шляхом субплантарного введення 2% розчину формаліну у задню лапу щурів. Тваринам 3, 6, 7 груп вводили тетрахлорметан у дозі 1 мл на 100 г маси тіла внутрішньошлунково. Через 4 години щурів декапітували під легким ефірним наркозом і в тканинах печінки та сироватці крові визначали вміст МДА, ДК, активність СОД, КТ. Встановлено, що після моделювання формалінового набряку і більш виражено після введення тетрахлорметану в тканинах печінки зростає вміст ДК, МДА та понижується активність КТ, СОД. В сироватці крові щурів при формаліновому набряку та після введення тетрахлорметану спостерігаються подібні односпрямовані зміни показників ПОЛ та антиоксидантного захисту. Досліджувані препарати проявляють протекторну дію щодо визначаємих показників як в тканинах печінки, так і в сироватці крові щурів. Дія лікарських засобів більш виражена щодо вивчених показників при формаліновому набряку. Отримані експериментальні дані стверджують, що препарати з антиоксидантною дією можна включати в комплексну фармакотерапію станів, що супроводжуються запаленням.